

2. Könige 12

Persian Standard Bible of 1895 (Old Persian)

- 1 در سال هفتم یهو، یهوآش پادشاه شد و چهل سال در اورشلیم پادشاهی کرد. و اسم مادرش طیبیه از بئر شبع بود.
- 2 و یهوآش آنچه را که در نظر خداوند پسند بود، در تمام روزهایی که یهوآداع کاهن او را تعلیم می‌داد، بجا می‌آورد.
- 3 مگر این که مکان‌های بلند برداشته نشد و قوم هنوز در مکان‌های بلند قربانی می‌گزرانیدند و بخور می‌سوزانیدند.
- 4 و یهوآش به کاهنان گفت: «تمام نقره موقوفاتی که به خان خداوند آورده شود، یعنی نقره رایج و نقره هر کس بر حسب نفوسی که برای او تقویم شده است، و هر نقره‌ای که در دل کسی بگذرد که آن را به خانه خداوند بیاورد،
- 5 کاهنان آن را نزد خود بگیرند، هر کس از آشنای خود؛ و ایشان خرابیهای خانه را هر جا که در آن خرابی پیدا کنند، تعمیر نمایند.»
- 6 اما چنان واقع شد که در سال بیست و سوم یهوآش پادشاه، کاهنان، خرابیهای خانه را تعمیر نکرده بودند.
- 7 و یهوآش پادشاه، یهوآداع کاهن و سایر کاهنان را خوانده، به ایشان گفت که «خرابیهای خانه را چرا تعمیر نکرده‌اید؟ پس الان نقره‌ای دیگر از آشنایان خود مگیرید بلکه آن را به جهت خرابیهای خانه بدهید.»
- 8 و کاهنان راضی شدند که نه نقره از قوم بگیرند و نه خرابیهای خانه را تعمیر نمایند.
- 9 و یهوآداع کاهن صندوقی گرفته و سوراخی در سرپوش آن کرده، آن را به پهلوی مذبح به طرف راست راهی که مردم داخل خان خداوند می‌شدند، گذاشت. و کاهنانی که مستحفظان در بودند، تمامی نقره‌ای را که به خان خداوند می‌آوردند، در آن گذاشتند.
- 10 و چون دیدند که نقره بسیار در صندوق بود، کاتب پادشاه و رئیس کهنه برآمده، نقره‌ای را که در خان خداوند یافت می‌شد، در کیسه‌ها بسته، حساب آن را می‌دادند.
- 11 و نقره‌ای را که حساب آن داده می‌شد، به دست کارگزارانی که بر خان خداوند گماشته بودند، می‌سپردند. و ایشان آن را به نجاران و بنایان که در خان خداوند کار می‌کردند، صرف می‌نمودند،
- 12 و به معماران و سنگ‌تراشان و به جهت خریدن چوب و سنگهای تراشیده برای تعمیر خرابیهای خان خداوند، و به جهت هر خرجی که برای تعمیر خانه لازم می‌بود.
- 13 اما برای خان خداوند طاسهای نقره و گلگیرها و کاسه‌ها و کُرّها و هیچ ظرفی از طلا و نقره از نقدی که به خان خداوند می‌آوردند، ساخته نشد.
- 14 زیرا که آن را به کارگزاران دادند تا خانه خداوند را به آن، تعمیر نمایند.
- 15 و از کسانی که نقره را به دست ایشان می‌دادند تا به کارگزاران بسپارند، حساب نمی‌گرفتند، زیرا که ایشان به امانت رفتار می‌نمودند.
- 16 اما نقره قربانی‌های جرم و نقره قربانی‌های گناه را به خان خداوند نمی‌آوردند، چونکه از آن کاهنان می‌بود.

17 آنگاه خَزائیل، پادشاه آرام برآمده، با جَتّ جنگ نمود و آن را تسخیر کرد. پس خَزائیل توجه نموده، به سوی اورشلیم برآمد.

18 و یهوآش، پادشاه یهودا تمامی موقوفاتی را که پدرانش، یهوشافاط و یهورام و اخزیا، پادشاهان یهودا وقف نموده بودند و موقوفات خود و تمامی طلا را که در خزانه‌های خانۀ خداوند و خانۀ پادشاه یافت شد، گرفته، آن را نزد خَزائیل، پادشاه آرام فرستاد و او از اورشلیم برفت.

19 و بقیۀ وقایع یوآش و هر چه کرد، آیا در کتاب تواریخ ایام پادشاهان یهودا مکتوب نیست؟

20 و خادمانش برخاسته، فتنه انگیزتند و یوآش را در خانه مَلُو به راهی که به سوی سیلی فرود می‌رود، کشتند.

21 زیرا خادمانش، یوزاکار بن شیمعت و یهوزاباد بن شومیر، او را زدند که مرد و او را با پدرانش در شهر داود دفن کردند و پسرش آمصیا در جایش سلطنت نمود.